

□□□□CKKP :: 15.10.07 Volný večer pod taktovkou Zdeňka Kopky.□□□□□

□

Když říkám, že nám to nějak rychle utíká, tak mně nikdo nechce věřit.

No a tak tu zase máme volný večer a s ním i jakési hodnocení.

Ale abychom si rozuměli:

Za prvé jsem byl k tomu donucen a za druhé, já vlastně nehodnotím. Jsem jako ostatní tvůrce a také jako ostatní divák. Tak se stalo, že tvůrce stojí proti divákům, kteří jsou v přesile a on je musí, lépe řečeno chce přesvědčit, že pravdu má on.

(Přiznám se, že jsem raději divák.)

Problém nastane, když ten divák může říci, proč se mu film líbil nebo nelíbil. Každý má jiné životní zkušenosti, každý má jiný pohled na věc a nebo jinou náladu. A hlavně každý by to udělal jinak!!

Nejsem výjimka, a proto vezměte na vědomí, že filmy předvedené hodnotím pouze podle toho, jak na mne samotného působí. A taky náladu mám různou, však víte, mám doma mladou ženu!

Ale raději začnu hned s prvním filmem pana **Igora Goryunova: Důležitá otázka.**

Film jsem viděl mnohokrát v různých podobách. Igor sice hezky říkal, že děkuje za dobré rady, ale musím vás vyvést z omylu. Nakonec si stejně udělal co sám chtěl, a to je správné.

Na večeru bylo řečeno, že pan Goryunov se těžko hodnotí. Já s tím souhlasím, protože jeho pohled na život je trochu odlišný od našeho. Jeho filmy, to je nadsázka, jak řekl Emil Pražan.

Ale nadsázka, na kterou se hezky kouká. Nevím, zda jsem hluchý jako tetřev, (tady poopravím přísloví- hluchý jako předseda) a nebo špatně rozuměl komentáři. V každé případě bych komentář předělal na ryzí češtinu. Díky výrazné postavě a dokonalému komediálnímu ztvárnění nepotřebuje komentář umocňovat tuto skutečnost.

Vzhledem k tomu, že titulek je jenom tak dlouhý, jak má být, prostě krátký, vyhodil bych ta řecká A, protože mne to mátl a snažil jsem se titulek přechist rusky. Ale dopředu jsem říkal, že mně to už tak nepálí, tak se omlouvám.

Celkový dojem? Báječné! Prostě Igor Goryunov . **Jiří Ployer : Lakomá Barka.**

Začnu od konce. Titulky běží, obraz se hýbe. To dohromady není možné. Když sleduji titulky, nevidím, co se hýbe v obraze. Tak raději něco zmrtvím - buď obraz a nebo titulky.

Nemohu si pomoci a řeknu to znovu. Když něco nemohu točit, tak to netočím. Jako výmluva to nedává smysl, protože divák chce vidět a když je to film dobrý, také vidí.

Dvě kamery a nebo rada pana Pražana, nejdříve natočit divadlo a potom ostatní, to by

bylo to pravé ořechové. Takto to byl jenom záznam, kde si hudebníci a herci mohli ověřit, jak falešně zpívají.

Navíc to bylo zvukově neučesané. Že to bylo dlouhé, to bych asi odpustil, pokud bych se mohl podívat na reakce dětí, což tam scházelo. Když se nad tím Jiří trochu zamyslí, možná, že s tím ještě něco dokáže. **Milan Haškovce :Tiše zde odpočívají.**

Zdá se, že přestal mít strach ze švenků a pěkně je tam sázel jeden za druhým. Sám to nazval přestávkovým filmem. Rád souhlasím. **Pan V.Jágr.:Když je v Praze pouť.**

Použiji titulek pana Goryunova“ Důležitá otázka“ aneb má nebo nemá?

Já říkám MÁ!

Jedná se totiž o konec filmu, který tam skutečně nemá co dělat. Ale s tím se mnohdy nepodaří vypořádat mnohem zkušenějším borcům. Také nerad vyhazuji záběry, o kterých jsem přesvědčen, že jsou dobré. Zdůvodním si to v hlavě a nechci ustoupit. Ale divák není naivka , divák ví!

Proto pane Jágre, nechte znít tu krásnou atmosféru, pěknou píseň o čistých kalhotkách a nemilosrdně ustříhněte ten konec, který to jenom kazí. Potom by i pan Poš řekl“ vždyť je to tak roztomilé“

(Pro později narozené- pan Poš byl porotce v mnoha amatérských soutěžích.)

Druhý film **Milana Háškovce :100 let elinky.**

Dobře zpracovaný. Asi má dobrého poradce.

Poslední snímek ani filmem nebyl. Je to zpracovaný diafon pana ing.Antonína Skotáka na moderní nosič DVD.

Přesto, že to není film v pravém slova smyslu, diváka neurazí. Jen si musí zvyknout,

že si obrázek může prohlédnout a vychutnat všeříkající komentář. Není to stříhová honička a přirovnání že se nejede v porche, ale v kočáře taženým koňmi sedí.

A ještě jednu poznámku. Zastavila mně Eva Benešová a bezelstně se zeptala:“, proč jsem napsal ,že skvotěři byli naivní?

„ Lidé z těch baráček dostali byty v paneláku a domečky nikomu nepatřily!“

Když jsem se zeptal, kdo jim byty dal, tak odpověděla, že město.

Rád bych viděl někoho, kdo dá lidem byt a nic za to nechce. Obzvláště velmi cenné pozemky na lukrativním místě v Praze. A tak si myslím, že naivní nejsou jen skvotěři.

Pro nás filmaře je to poučení. Důkladně si zmapovat problém, o kterém chci natočit film. Jinak se mohu dopustit nepřesností, které dílko posunou jinam, než chceme.

Napsal Vašek Fořt